

WOORD TOT SLOT : 30 aug 2020.

We zijn als geloofsgemeenschap vandaag bij elkaar en hebben ons geloof gevierd zoals we alle jaren op zondag deden.

We weten sinds twee jaar dat deze dag en dit moment - het moment van het onttrekken aan de eredienst van ons geliefd kerkje - zou aanbreken.

De onverwachte dood van Leo, ruim een jaar geleden, heeft ons niet verlamd, al missen we hem natuurlijk. We zijn onze roeping trouw gebleven om samen naar de schrift te luisteren, het brood en wijn te delen.

Aan het slot van de viering uit Dankbaarheid twee weken geleden heeft Anneke uitvoerig een dankwoord gesproken, gericht aan ons allemaal, vrijwilligers - kerkgangers.

Vandaag wil ik ook dank zeggen aan het pastorale team. Jullie hebben ons de mogelijkheid geboden onze eigen kleur en eigen stijl in liturgie te behouden in de afgelopen jaren. Deze week op een aantal punten wat af van wat de officiële regels zijn. Jullie zagen in dat wat wij deden stoelde op doorleefde ervaring en belangrijk was voor deze gemeenschap.

Nu zijn we aan het einde van de viering gekomen. Woorden van geloof klonken en we hebben gebeden.

Er rest ons de onttrekking aan de eredienst van deze heilige ruimte. Ieder heeft zijn eigen gedachten en gevoelens van verdriet en dankbaarheid op dit moment.

Het enige wat past is nu maar stil worden.....